

Művészetünk seregszemléje

Ezen a héten a megyék nagyszabású népművészeti kiállításával, amelynek gazdag anyagát a főváros egyesítésének 100. évfordulójára állították össze, megnyílt a budapesti művészeti hetek ez idei eseménysorozata, s most egy hónapon át számos helyen és műfajban találkozhatunk a legkülönfélébb értékes rendezvényekkel. A minden eddiginél dúsabb programról hírt adtunk már korábban és természetesen kritikai méltatásokban esetenként vissza is térünk rá. Emeljük ki ehelyütt csupán azt a körülményt, hogy a művészeti hetek keretében – és nemegyszer a főváros ösztönzésére – számos olyan alkotás is napvilágot lát, amely mai művészetünk legjava darabjai között kér helyet. Elég, ha csak Szokolay Sándor új operájának, a Sámsonnak közelgő ősbemutatójára utalunk, amely a magyar operaművészet egyik jelentős állomásának ígérkezik. De említhetnénk a Pécsi Balett magyar zenei témára írt táncjátékait, vagy – hogy a muzsikánál maradjunk – a különböző rangos zenei versenyek nemzetközi előadógárdáját és záró koncertjeit is. Az eseménysorozaton belül megrendezésre kerülő budapesti zenei hetek gazdag hangversenyprogramján túl külön említést érdemel a drámai program is. A nem kevesebb, mint harmincöt magyar bemutató sorában Garai Gábor, Szabó Magda, Gyárfás Miklós, Szakonyi Károly, Benedek Katalin és **Eörsi István** egy-egy új művének ősbemutatójával találkozhatunk. Nem egy közülük vidéken kerül színpadra, de láthatóak lesznek a fővárosban is a vidéki színházak ünnepi fesztiválján. A külföldi vendégegyüttesek között moszkvai és athéni színházat, valamint egy kitűnő holland táncegyüttest üdvözölhetünk. S akkor még nem említettük a filmprogramot, amelynek során Szabó István új filmjét, valamint Fellini híres Rómáját láthatjuk, s egy retrospektív sorozatban az elmúlt negyedszázad közel harminc legértékesebb magyar filmalkotását. Igen gazdag a rádiós és televíziós program.

Már egy futó áttekintés is bizonyíthatja, hogy a budapesti művészeti hetek elsősorban sokarcúságával és az események óriási számával tűnik ki. Több mint kétszáz rendezvényről van szó. Így aztán valóban megvalósul a rendezőségnek, illetve a fővárosnak az a célja, hogy ebben az ünnepi hónapban a magyar alkotók művészetének – és a kortárs nemzetközi művészet életének – jó keresztmetszetét nyújtsa át a főváros közönségének. Tájékoztatókon s a koncepcióról való beszélgetés közben gyakran elhangzik az a kijelentés, hogy a művészeti heteknek nem az a célja, hogy idegenforgalmi vonzerő, turisztikai látványosság legyen; ezeket a rendezvényeket magunknak, a hazai közönségnek állítjuk össze, mintegy számvetésül. Úgy gondoljuk, hogy minden rokonszenvenessége mellett van e gesztusban némi óvatos szerénység is: a főváros nem akar versenyre kelni egyéb, nagy hagyománnyal rendelkező fesztiválvárosok sikereivel.

Az is nyilvánvaló azonban, hogy az esztendő során mindig előrébb lépő és gazdagabb budapesti művészeti heteket most már bátran ajánlhatjuk a legigényesebb nemzetközi fesztivállátogatóknak is; ezzel a színvonalas programmal nem kell szerénynek lenni.